

Ve své diplomové práci jsem se snažila přiblížit život a práci ženy, žijící na prelomu 19. a 20. století, která zasvetila svůj cinnorodý život národopisné etnografické a sociální cinnosti a zasáhla i do dejin ženského hnutí

Barbora Hoblová, patrila k ženám, které v dané dobe prekracovaly stereotypní rámecek role, která jim byla vyhrazena. Její aktivity nebyly originální, inspirovala se vzory a zkušenostmi svých současnic, ale dokázala v malomestském prostředí, kde celý život pusobila, probudit zájem žen o veřejné dení a zapojit je do práce jak v tradicní charíte, tak ve aktivitách kulturních a vzdělávacích Barbora Hoblová však byla predevším významnou etnografickou pracovnicí s velkým talentem pro terénní výzkum a vynikajícím výtvarným nadáním, které plne využívala pri dokumentaci artefaktu materiální povahy. V její pozustalosti je nekolik nákrese lidové architektury, které vynikají precísností a smyslem pro detail, svedcí o tom i studie částí lidového odevu a zvlášte pak detailní nákresek zlaté výšivky cepce, který prikládám v příloze. Behem svého pusobení na Mladoboleslavsku dokázala, že tento stredoceský region není zdaleka tak nezajímavým, jak si v té dobe již mnozí etnografové mysleli. Její příspěvky o duchovní, sociální i materiální kulture, predevším ty, které publikovala v Českém lidu, patří ke klasickým pracím, právem zahrnovaným do dejin oboru Její osobnost však byla ještě bohatší. Celý život se snažila o umeleckou literární tvorbu, toužila po kariéře spisovatelky, pro kterou evidentne nemela predpoklady. Zdá se, že práve toto „nenaplnení“ ji tím víc stimulovalo k odborné a spolkové cinnosti.